

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

กิ่งแก้ว อรรถาการ. “ลักษณะพิธีกรรมในสังคมไทย”. ไทยคดีศึกษา. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๓๔.

เจนจบ ยิ่งสุมล. รอยสักไทยเอเชีย – ยุโรป. นนทบุรี: สำนักพิมพ์: ถ.พลพิมพ์, ๒๕๔๖.

จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์. ศาสนา ชีวิต และสังคม. กรุงเทพมหานคร : สุขภาพใจ, ๒๕๔๗.

ชัยพร วิชชาวุธ. “บทนำสู่การวิจัยการศึกษา”. การวิจัยทางการศึกษาหลักและวิธีการสำหรับ

นักวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิต,

๒๕๔๑.

ภัทรพล ภูริดำรงกุล. “ผู้หญิงกับการสักรัศมี กระแสแฟชั่นหรือการพยายามสร้างอัตลักษณ์”.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓.

ณรงค์ เสียงประชา. วิถีไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๔.

ณรงค์ สิงห์ประเสริฐ และทองฉัตร โตชยานนท์. “การพิสูจน์หลักฐาน เกี่ยวกับบุคคล” นิติเวช

ศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๙.

แดนปีช บรัดเลย์. อักษรภิธานศัพท์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, ๒๕๑๔.

ถวัลย์ อาสนะเสน. พิมพ์ครั้งที่ ๕. นิติเวชศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: เปเปอร์พรีน, ๒๕๒๓.

ธวัช ปุณโณทก. ความเชื่อพื้นบ้านอันสัมพันธ์กับชีวิตคนอีสาน. วัฒนธรรมพื้นบ้าน คติความเชื่อ

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒.

นิศา ชูโต. การเรียนรู้ปฏิสัมพันธ์สัญลักษณ์นิยม. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรินต์ไพร

จำกัด, ๒๕๔๐.

ประมวญ ดิคนินสัย. คติชนชาวบ้าน .พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ต้นอ้อ แกรมมี

จำกัด, ๒๕๓๙.

ประเทิน มหาขันธ. รอยสัก. พิมพ์ครั้งที่ ๑. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. ๒๕๓๔.

_____. ศิลปะการสักลาย. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๔.

ปรีตรตา เฉลิเมเฝ้า กออ่อนนันทกุล. **เผยแพร่ร่างพรางกาย**. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, ๒๕๔๑.

พระพรหมคุณาภรณ์. (ป.อ.ปยุตฺโต). **การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์**. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิกจำกัด, ๒๕๕๑.

_____. **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๖. โรงพิมพ์บริษัทสหธรรมิก จำกัด, ๒๕๔๕.

_____. **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม**” พิมพ์ครั้งที่ ๑๙. นนทบุรี: โรงพิมพ์บริษัท เอส. อาร์. พรินต์ติ้ง แมส โปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๓.

_____. **“พิธีทางศาสนาและพิธีกรรม”**. **พิธีกรรมใครว่าไม่สำคัญ**. กรุงเทพมหานคร : สหกรรมิก, ๒๕๓๗.

พัฒนา กิตติอาษา. **หัวข้อวิทยานิพนธ์ คนพันธุ์ป๊อป : ตัวตนคนไทยในวัฒนธรรมสมัยนิยม**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๔๖.

แพร่พิทยา. **พจนานุกรมฉบับแพร่พิทยา**. สำนักพิมพ์แพร่พิทยา, ๒๕๒๖.

ส.บุญฤทธิ์. **หลวงพ่อบึง เทพเจ้าสถิตย์แห่งลุ่มน้ำบางพระ**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. สำนักพิมพ์บ้านธรรมะ. ๒๕๕๕.

สุภาพรรณ ณ บางช้าง. **ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อและแนวการปฏิบัติในสมัยสุโขทัยถึงสมัยอยุธยาตอนกลาง**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

สุชีพ ปุณฺณานุภาพ. **พระไตรปิฎกสำหรับประชาชน**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๖. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

สมภาร พรหมทา. **มนุษย์กับศาสนา**. กรุงเทพมหานคร : สยาม, ๒๕๔๖.

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์ . **ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดีไทย**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๖.

_____. **วัฒนธรรมในสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๔๘.

แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. **วัฒนธรรมในสังคมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

สุลักษณ์ และทวีวงศ์ ศรีบุรี. **ลายสักที่พบในภาคกลางของประเทศไทย. รายงานการวิจัยฝ่ายวิจัยภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐.**

_____. สุลักษณ์ ศิริบุรี และทวิวงศ์ ศิริบุรี. “ลายสักที่พบในภาคกลางของประเทศไทย”.

วารสารสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. ปีที่๒๖ ฉบับที่ ๑, ๒๕๓๗.

สุวริย์ ศิริโกการภิรมย์. การวิจัยทางการศึกษา. ลพบุรี : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี, ๒๕๔๖.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์, ทฤษฎีสังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

มณี พะยอมยงค์. วัฒนธรรมล้านนาไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๙.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๔๔.

ราช รัมภ์ การสัก. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: อนิเมทกรุ๊ป. สนพ., ๒๕๔๖.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๒๕.

วิมล จิโรจนพันธุ์ ประชิต สกฤษณ์พัฒน์ และอุดม เขยกิจวงศ์. ศิลปะและวัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : แสงดาว, ๒๕๔๘.

(๒) วิทยานิพนธ์ :

กิตติพัฒน์ เพ็ชรทองนะ. “การตั้งชื่อยันต์ของคนไทย”. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๑.

ชนกภรณ์ นรากร. “วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์”. วิวัฒนาการการสักและวัฒนธรรมมวลชน กับการสักรอยศิลปะบนเรือนร่าง กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๔๘.

นันท์ชญา มหาจันทร์. การศึกษาศิลปะการสักของไทยและญี่ปุ่น. งานวิจัยภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๓๙.

บุษบา มณีวรรณ. “การวิเคราะห์กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างหมอดูอาชีวะกับบุคคลต่างฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์ธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๘.

พิมพ์พรณ รัตนวิเชียร. “วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์” ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรอยสักของผู้ต้องขัง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๑

วันชัย สุวรรณภูมิ. “สาเหตุและผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการสักร่างกาย ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางลพบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๕๐.

วาสนา อรุณกิจ. “พิธีกรรมและโครงสร้างทางสังคมของลาวโซ่ง”. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา .
บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๙.

(๓) บทความในวารสาร :

สุลักษณ์ ศรีบุรี และทวีวงศ์ ศรีบุรี. “ลายสักที่พบในภาคกลางของประเทศไทย”. วารสาร
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. ปีที่๒๖ ฉบับที่๑, ๒๕๓๗.
อรรถสิทธิ์ สุตรมมงคล. “กระบวนการสร้างความหมายของลายสักในงานโฆษณาทางสื่อสิ่งพิมพ์”.
วารสาร นิเทศศาสตร์ปริทัศน์, ๒๕๔๗.

(๔) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ :

สมร พลเดช. รอยสักกับสังคมไทย, ๒๕๓๔. (เอกสารประกอบ)

๒. ภาษาอังกฤษ :

Albert Bandura, **theory Albert Bandura**. states behavior, 1997.

Cronbach. Lee J. **Essentials of psychological testing**. 4th ed.. (New York : Harper &
Row, 1971.

C. Gifford. Asher Brown Durand Sanford Robinson, 1963.

M. Douglas. **Natural Symbols: Explorations in Cosmology**. (1970). P. ๖๘.. (อ้างใน
ปริตรตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล, ๒๕๔๑.

M. Foucault. (1980). “**Body/Power**” in C. Gordon (ed.). p. 58. (อ้างใน ปริตรตา เฉลิม เผ่า
กอนันทกุล, ๒๕๔๑.

Richie. Donald and Buruma Lan อ้างในอรรถสิทธิ์ สุตรมมงคล, ๒๕๔๗.

R.V.Krejcie & D.W.Morgan. อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๗.
กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.

Turner. Bryan. (1995). **Images of Aging : Cultural Representations of Later Life**. (อ้าง
ถึงในปริตรตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล. **ชีวิตชายขอบ ตัวตนกับความหมาย**, ๒๕๔๑.

Umemoto. Diane L. (1980. September - October). “**Thai Charms. The Art of
Tattooing**.” Sawaddi, pp. 9-13.

Yantra หรือการสักยันต์ มีรากศัพท์มาจากภาษาสันสกฤต แปลว่า อาวุธ. เครื่องมือ โดยเป็นความ
 เชื่อมระหว่างพุทธศาสนาและพราหมณ์ นอกจากนี้ Yantra ในความหมายของพจนานุกรม
 Monier Monier-Williams ยังหมายถึงเครื่องรางของขลัง เป็นเครื่องมือช่วยป้องกัน
 หรือคุ้มกัน. โปรดดูเพิ่มเติม Monier Monier-Williams. Sanskrit-English
 Dictionary 1899.